

Γ. Πολυχρόνης

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ενώπιον: Ηλ. Γεωργίου, Π.Ε.Δ.

Κ. Κωνσταντίνου, Α.Ε.Δ.

Δ. Θεοδώρου, Ε.Δ.

Υπόθεση αρ.: 2776/2021

Μεταξύ:

Δημοκρατίας

Κατηγορούσας αρχής

Και

1. Reza Mohammadian Sharif
2. Farhad Soleymani Faal
3. Παναγιώτη Παναγιώτου

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 15.7.2021

Για την κατηγορούσα αρχή: κα Ε. Κληρίδου

Για τον κατηγορούμενο 1: κ. Λ. Λυσάνδρου

Για τον κατηγορούμενο 3: κ. Γ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενοι 1 και 3 παρόντες

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος 1, κατόπιν παραδοχής του, βρέθηκε ένοχος σε συνολικά 7 κατηγορίες, οι οποίες αφορούν τα αδικήματα:

(α) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β και συγκεκριμένα, κάνναβης, βάρους 985,4 γραμμαρίων και της κατοχής της πιο πάνω ποσότητας με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτα πρόσωπα (**κατηγορίες 3 και 4** αντίστοιχα),

(β) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β και συγκεκριμένα, 0,05 γραμμαρίων φυτού κάνναβης (**κατηγορία 5**),

(γ) της προμήθειας σε τρίτο πρόσωπο, της κάνναβης βάρους 985,4 γραμμαρίων, για την οποία γίνεται αναφορά πιο πάνω (**κατηγορία 6**),

(δ) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β και συγκεκριμένα, 15 κιλών και 946,4 γραμμαρίων κάνναβης και της κατοχής της πιο πάνω ποσότητας με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτα πρόσωπα (**κατηγορίες 13 και 14**) και τέλος,

(ε) των απερίσκεπτων και αμελών πράξεων, κατά παράβαση του άρθρου 236(α) του Ποινικού Κώδικα (**κατηγορία 8**).

Ο κατηγορούμενος 3 αντιμετωπίζει τις κατηγορίες 3 και 4, τις οποίες αντιμετωπίζει και ο κατηγορούμενος 1.

Οι κατηγορούμενοι 1 και 3, αρχικά αντιμετώπιζαν και άλλες κατηγορίες, στις οποίες όμως απαλλάχτηκαν μετά που ο Γενικός Εισαγγελέας ανακοίνωσε αναστολή της ποινικής τους δίωξης. Αναστολή ποινικής δίωξης, ανακοινώθηκε και σε σχέση με όλες τις κατηγορίες που αντιμετώπιζε ο κατηγορούμενος 2, με αποτέλεσμα να απαλλαγεί από αυτές.

Τα γεγονότα που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση, ως αυτά έχουν εκτεθεί από την κατηγορούσα αρχή, έχουν ως ακολούθως:

Κατόπιν πληροφορίας που έλαβε η ΥΚΑΝ ότι ο κατηγορούμενος 1 κατέχει και διακινεί μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών και ότι για τη διακίνησή του χρησιμοποιεί το όχημα με αριθμό εγγραφής ΝΑΜ878, μάρκας Fiat, χρώματος γκρίζου (στο εξής «το Fiat»), τέθηκε υπό παρακολούθηση. Στις 3.4.2021 και περί η ώρα 17:37 θεάθηκε από μέλη της ΥΚΑΝ στο χώρο στάθμευσης του ξενοδοχείου Saint Raphael στη Λεμεσό να εξέρχεται από τη θέση του συνοδηγού του Fiat, φορώντας προστατευτική μάσκα στο πρόσωπο και την κουκούλα του φούτερ στο κεφάλι και ακολούθως, να επιβιβάζεται στο όχημα με αριθμό εγγραφής ΚQΡ483, το οποίο βρισκόταν στο χώρο στάθμευσης του εν λόγω ξενοδοχείου και να αναχωρεί από το σημείο. Ακολούθως, στάθμευσε το όχημα ΚQΡ483 σε ανοιχτό

χώρο, πλησίον της οδού Γιάννου Κρανιδιώτη και επιβιβάστηκε, ως οδηγός, πλέον, στο Fiat, το οποίο οδήγησε μέχρι εκεί τρίτο πρόσωπο που τον ακολούθησε. Οι δύο τους αναχώρησαν με κατεύθυνση τον αυτοκινητόδρομο Λεμεσού - Λευκωσίας. Μετά, εισήλθαν στον αυτοκινητόδρομο προς Λάρνακα και σε κάποιο σημείο του δρόμου, το τρίτο πρόσωπο αποβιβάστηκε από το όχημα και ο κατηγορούμενος συνέχισε την πορεία του, εισερχόμενος στην οδό Ανορθώσεως στη Λάρνακα και έκανε επαναστροφή. Σε κάποια στιγμή, περί τις 18:30, ο κατηγορούμενος 3, οδηγώντας το όχημα με αριθμό εγγραφής HZE101, μάρκας Peugeot (στο εξής «το Peugeot») προσπέρασε το Fiat και στη γωνία των οδών Ανορθώσεως με Πανδώρας, τα δύο οχήματα - αμφότερα με κατεύθυνση την οδό Χαρίλαου Τρικούπη - στάθμευσαν το ένα δίπλα στο άλλο. Ακολούθως, ο κατηγορούμενος 1, φορώντας γάντι χρώματος πορτοκαλί στο δεξί χέρι, έδωσε μία νάιλον συσκευασία στον κατηγορούμενο 3, μέσα από το παράθυρο του συνοδηγού του Peugeot. Κατ' εκείνη τη στιγμή, δόθηκαν οδηγίες στα μέλη της ΥΚΑΝ για ανακοπή αμφότερων των οχημάτων. Στην προσπάθεια ανακοπής τους, οι κατηγορούμενοι 1 και 3 προσπάθησαν να διαφύγουν τον έλεγχο, πλην όμως, ανεπιτυχώς.

Μετά την ανακοπή του κατηγορούμενου 3, ανευρέθηκε στο πάτωμα της θέσης του συνοδηγού, μία νάιλον διαφανής συσκευασία εντός της οποίας υπήρχε κάνναβη, βάρους 985,4 γραμμαρίων. Όταν του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο, απάντησε «*Αφού ξέρεις ήντα με ρωτάς;*». Ακολούθως, στις 18:35, ο κατηγορούμενος 3 συνελήφθη για το αυτόφωρο αδίκημα της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β' και της παράνομης κατοχής του εν λόγω φαρμάκου με σκοπό την προμήθειά του σε άλλα πρόσωπα. Κατά τη σχετική επίστασή του στο Νόμο, απάντησε «*Εν ηξέρω τίποτε*». Ταυτόχρονα, πληροφορήθηκε για τα δικαιώματά του, ως συλληφθείς.

Κατά την προσπάθεια ανακοπής του κατηγορούμενου 1, αυτός οδήγησε το Fiat με όπισθεν ώστε να αποφύγει συγκεκριμένο μέλος της ΥΚΑΝ που κατευθυνόταν προς τον ίδιο. Ακολούθως, εισήλθε στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας, εντός του οποίου κινείτο όχημα της ΥΚΑΝ, με αποτέλεσμα τα δύο οχήματα να συγκρουστούν πλαγιομετωπικά. Έπειτα, προέβη σε ελιγμούς και οδήγησε το Fiat προς το μέλος της ΥΚΑΝ που αρχικά κατευθύνθηκε προς το μέρος του, το οποίο, φοβούμενο για τη σωματική του ακεραιότητα, αναγκάστηκε να κάνει χρήση του υπηρεσιακού του όπλου, πυροβολώντας

τα ελαστικά του Fiat. Παρά τις πιο πάνω ενέργειες των μελών της ΥΚΑΝ, ο κατηγορούμενος 1 συνέχισε την πορεία του και κατευθύνθηκε στη Λεωφ. Λεμεσού, ακολουθούμενος από υπηρεσιακό όχημα της ΥΚΑΝ, με το οποίο και συγκρούστηκε με αποτέλεσμα να ακινητοποιηθεί. Ακολούθως, συνελήφθηκε. Κατόπιν έρευνας που διενεργήθηκε στο Fiat, παραλήφθηκαν διάφορα τεκμήρια, μεταξύ αυτών, δύο πλαστικά γάντια χρώματος πορτοκαλί και ένας μεταλλικός σπαστήρας, επί του οποίου ανευρέθηκε κάνναβη, βάρους 0,05 γραμμαρίων. Επίσης, στο Fiat ανευρέθηκαν και τα κλειδιά του οχήματος KQP483, το οποίο οδηγούσε ο κατηγορούμενος 1 σε προγενέστερο στάδιο την ίδια ημέρα.

Κατά την 4.4.2021, εκδόθηκε ένταλμα έρευνας του οχήματος KQP483, το οποίο βρισκόταν σταθμευμένο στην οδό Γ. Κρανιδιώτη, στην περιοχή Πύργου Λεμεσού. Σε ερώτηση, ως προς το κατά πόσο υπάρχει οτιδήποτε παράνομο σε αυτό, ο κατηγορούμενος 1 δεν απάντησε. Ακολούθως, με το κλειδί που ανευρέθηκε στο Fiat, ανοίχθηκε το εν λόγω όχημα και εντός του χώρου αποσκευών του εντοπίστηκε ένα νάιλον σακούλι, εντός του οποίου υπήρχε μια νάιλον διαφανής συσκευασία, εντός της οποίας υπήρχε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Όταν του επιστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο, απάντησε «*En ηξέρω τι εν τούτο*». Επίσης, στον ίδιο χώρο βρέθηκαν τρία ξεχωριστά νάιλον σακούλια, τα οποία περιείχαν από πέντε ξεχωριστές διαφανείς νάιλον συσκευασίες, εντός των οποίων υπήρχε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Όταν του επιστήθηκε ξανά η προσοχή του στο Νόμο, απάντησε «*I don't know this car*». Στο πιο πάνω όχημα εντοπίστηκε κάνναβη, συνολικού βάρους 15 κιλών και 946,4 γραμμαρίων.

Στα πλαίσια των ερευνών που ακολούθησαν διαφάνηκε ότι, τόσο το Fiat όσο και το όχημα KQP483, κατέχοντο και χρησιμοποιούντο από τον κατηγορούμενο 1. Ο τελευταίος, την ίδια μέρα συνελήφθηκε δυνάμει δικαστικού εντάλματος σύλληψης και αφού πληροφορήθηκε για τους λόγους της σύλληψής του και για τα δικαιώματά του και αφού του επιστήθηκε η προσοχή του στον Νόμο, απάντησε «*Εγώ δεν έχω καμία σχέση με τούτα τα πράματα*». Ο δε κατηγορούμενος 3, όταν συνελήφθηκε, απάντησε «*Τίποτε*».

Στα πλαίσια των ερευνών που ακολούθησαν, προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος 3 ήταν δότης μέρους του μικτού γενετικού υλικού που απομονώθηκε από την εξωτερική επιφάνεια του πλαστικού σακουλιού που περιείχε την κάνναβη που ανευρέθηκε στο Peugeot και ότι ο κατηγορούμενος 1 δεν μπορούσε να αποκλειστεί από δότης του εν λόγω μικτού γενετικού υλικού. Ως προς δε τα δύο πλαστικά γάντια, χρώματος πορτοκαλί, που εντοπίστηκαν στο Fiat, το γενετικό υλικό του κατηγορούμενου 1 ταυτίστηκε με το μικτό γενετικό υλικό που απομονώθηκε από αυτά. Αμφότεροι οι κατηγορούμενοι, στα πλαίσια της ανακριτικής κατάθεσης που τους λήφθηκε, στις ουσιώδεις για την παρούσα υπόθεση ερωτήσεις, απαντούσαν «*Ό,τι έχω να πω θα το πω στο Δικαστήριο*». Και οι δύο κατηγορούμενοι, έκτοτε, τελούν υπό κράτηση.

Κάθε ένας από τους κατηγορούμενους 1 και 3, ως αναφέρθηκε, βαρύνεται με μία προηγούμενη καταδίκη, για την οποία θα γίνει αναφορά σε μεταγενέστερο στάδιο.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων 1 και 3, στο πλαίσιο των εμπειριστατωμένων αγορεύσεών τους, κάλεσαν το Δικαστήριο, όπως κατά την επιμέτρηση της ποινής λάβει σοβαρά υπόψη, μεταξύ άλλων, την άμεση παραδοχή τους, την απολογία και μεταμέλειά τους, το γεγονός ότι έχουν αντιληφθεί το σφάλμα τους και έχουν μετανοήσει γι' αυτό, τις προσωπικές και οικογενειακές τους περιστάσεις, ως επίσης και τις προσπάθειες απεξάρτησής τους από τα ναρκωτικά. Επιπρόσθετα δε, κάλεσαν το Δικαστήριο όπως λάβει υπόψη, προς όφελος των κατηγορουμένων 1 και 3 και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτοί διέπραξαν τα αδικήματα. Όπως αναφέρθηκε και για τους δύο δεν ήταν οι ιθύνοντες νόες και ενεργούσαν κατόπιν εντολής άλλου προσώπου. Η εξάρτησή τους από τα ναρκωτικά, τους καθιστούσε ευάλωτους και ήταν ένας από τους λόγους που τους οδήγησε στη διάπραξη των αδικημάτων. Επιπρόσθετα, ήταν η θέση τους, ότι στην υπό εξέταση περίπτωση ελλείπουν όλα εκείνα τα στοιχεία που καθιστούν το αδίκημα, ιδιαίτερα σοβαρό, όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(α) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου ενώ, αντιθέτως, υφίστανται παράγοντες που καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(β) που καθιστούν το αδίκημα, λιγότερο σοβαρό. Περαιτέρω δε, ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορουμένου 3 κάλεσε το Δικαστήριο όπως λάβει υπόψη, ως μετριαστικό παράγοντα, το γεγονός ότι η ποινική δίωξη εναντίον του κατηγορουμένου 2, αναστάληκε, με αποτέλεσμα αυτός ν' απαλλαγεί σ' όλες τις κατηγορίες που

αντιμετωπίζει.

Έχουμε θέσει ενώπιον μας, όλα όσα οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων 1 και 3 ανέφεραν, τα λαμβάνουμε υπόψη και θα σταθούμε σε αυτά, εκεί που ήθελε κριθεί αναγκαίο.

Αναμφίβολα, όλα τα αδικήματα που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι 1 και 3 είναι σοβαρά. Η προβλεπόμενη από το Νόμο ανώτατη ποινή είναι ενδεικτική της έκτασης της σοβαρότητας ενός αδικήματος και αυτό είναι ένα στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής, όπως και το είδος της ποινής που θα επιβληθεί (βλ. **Souilmi v. Αστυνομίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 248 και **Γεν. Εισαγγελέας v. Πέτρου** (1993) 2 Α.Α.Δ. 9). Όπως τέθηκε στην υπόθεση **Λεβέντης v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 632: «το μέγιστο ύψος της ποινής που προβλέπεται από το νόμο είναι η βάση από την οποία ξεκινά το Δικαστήριο για να επιμετρήσει την ποινή». Το αδίκημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου σε άλλο πρόσωπο (**κατηγορία 6**), που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος 1, αλλά και το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, με σκοπό την προμήθειά του σε άλλα πρόσωπα (**κατηγορία 4**, για αμφοτέρους τους κατηγορούμενους και **κατηγορία 14**, μόνο για τον κατηγορούμενο 1), είναι από τα πλέον σοβαρά αδικήματα και αυτό αντανακλάται από την προβλεπόμενη από το Νόμο ποινή, που είναι αυτή της φυλάκισης διά βίου.

Σε υποθέσεις κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια, καθώς και της προμήθειάς τους σε άλλα πρόσωπα μπορεί να αποτυπωθεί, ως απαύγασμα της νομολογίας, η ανάγκη για επιβολή αυστηρών ποινών, αποτρεπτικού χαρακτήρα, ακριβώς, λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά. Όπως δε έχει υποδειχθεί στην υπόθεση **Bora v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 79/2017, ημερ. 13.3.2018:

«Η αυστηρή μεταχείριση των παραβατών προβάλλει ως επιτακτική, δεδομένης της συχνότητας των υποθέσεων αυτής της μορφής που τίθενται ενώπιον των Δικαστηρίων και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Η εξαθλίωση των θυμάτων, αλλά και η απώλεια ζωών, κυρίως νέων ανθρώπων, επιβάλλει τη δραστική παρέμβαση και συμμετοχή της δικαιοσύνης στην καθολική προσπάθεια αναχαίτισης της σύγχρονης μάστιγας των ναρκωτικών.»

(Βλ. επίσης **Πισσάς v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 229/2016, ημερ. 14.3.2018.)

Όπως, συναφώς, επισημαίνεται στην απόφαση **Σάμπη v. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 100:

«Τα ναρκωτικά αποτελούν τη μάστιγα μιας σύγχρονης κοινωνίας, ιδιαίτερωσ σε μια χώρα όπως την Κύπρο η οποία έχει ιδιαίτερα προβλήματα τα οποία ανάγονται στην κατοχή μέρους της χώρας μας από τα τουρκικά στρατεύματα και της αναγκαιότητας στήριξης της νεολαίας. Τα ναρκωτικά, ως επί το πλείστον, έχουν στόχο νεαρά πρόσωπα.»

Η έξαρση αυτής της φύσης των αδικημάτων θέτει σε κίνδυνο τα θεμέλια της κοινωνίας και τα Δικαστήρια έχουν υποχρέωση και καθήκον να πατάξουν τη διάθεση ναρκωτικών οποιασδήποτε φύσης (βλ. **Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 466). Η συχνότητα με την οποία διαπράττονται τέτοιου είδους αδικήματα σε συνδυασμό με τις μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών που διακινούνται σε μια μικρή χώρα, όπως η Κύπρος, καθιστά την επιβολή αποτρεπτικών ποινών, επιβεβλημένη. Ο αριθμός των θυμάτων αυξάνεται ανεξέλεγκτα και τα Δικαστήρια οφείλουν να προστατέψουν την κοινωνία και ιδιαίτερα τα νεαρά άτομα, που είναι πιο ευάλωτα, από τον κίνδυνο αυτό (βλ. **Παύλου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 44/2016, ημερ. 4.4.2019). Θα ήταν αδιανόητο να μην υπάρχει και η ενεργός συμμετοχή της δικαιοσύνης στον καθημερινό αγώνα που γίνεται για την καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών (βλ. **Hadavand v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 359).

Το μέγιστο ύψος της ποινής που προβλέπεται από το Νόμο είναι βασική παράμετρος που προσμετρά το Δικαστήριο στην πορεία για επιμέτρηση της ποινής. Πέραν τούτου, λαμβάνονται βεβαίως υπόψη, οι συνθήκες διάπραξης ενός αδικήματος, αλλά και οι προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορουμένου, στα πλαίσια εξατομίκευσης της κάθε ποινής. Προεξάρχουσας όμως σημασίας είναι η αποτροπή προς το σκοπό προστασίας του κοινωνικού συνόλου, στοιχείο που υπαγορεύει παροχή περιορισμένης σημασίας στις προσωπικές συνθήκες και περιστάσεις ενός κατηγορούμενου. Είναι επίσης πάγια νομολογιακή αρχή, ότι όπου παρατηρείται έξαρση και επιμονή στη διάπραξη παρόμοιας φύσης αδικημάτων παρά τις επιβληθείσες από τα Δικαστήρια αυστηρές ποινές, δικαιολογείται η επιβολή ακόμη αυστηρότερων ποινών (βλ. **Selmani κ.ά v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 235/2013, ημερ. 5.10.2016, **Πισσάς v. Δημοκρατίας**,

ανωτέρω, **Λουκά Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577 και **Abunazha v. Δημοκρατίας** (2009) 2 Α.Α.Δ. 551). Μολονότι τα Δικαστήρια επιβάλλουν αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές, σε υποθέσεις ναρκωτικών, εντούτοις, αδικήματα αυτής της φύσης αντί να παρουσιάζουν σημεία κάμψης, απεναντίας, δυστυχώς, παρουσιάζουν έξαρση. Αποτελεί δικαστική γνώση, η πλειάδα των καταδικαστικών αποφάσεων σε υποθέσεις που σχετίζονται με σοβαρές παραβάσεις του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου. Με αυτό δεδομένο, το καθήκον μας για αποτροπή καθίσταται ακόμη πιο επιτακτικό.

Πληθώρα αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καταπιάνονται με την επιβολή ποινών για αδικήματα της φύσεως που ο κατηγορούμενος 1 και 3 διέπραξαν. Θα αναφερθούμε σε ορισμένες από αυτές, γνωρίζοντας ότι οι προηγούμενες αποφάσεις, αναφορικά με τις επιβληθείσες ποινές, είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής. Δεν έχουν όμως το δεσμευτικό χαρακτήρα, που ενέχει ο καθορισμός αρχών δικαίου. Και τούτο γιατί, η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που τη συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη (βλ. **Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 1 και **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 123. Η όποια αναφορά σε παρόμοιες υποθέσεις γίνεται για να υπάρχει, όσο είναι δυνατόν, κοινή προσέγγιση στην αντιμετώπιση των παραβατών (βλ. **Γρηγορίου v. Αστυνομίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 217). Η παραπομπή σε δικαστικά προηγούμενα, θωρακίζει τη δικαστική κρίση με την απαραίτητη πειστικότητα, αλλά δεν προοιωνίζει ότι θα πρέπει να ακολουθηθεί η ίδια ποινή (βλ. **Προεστού v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 17/2016, ημερ. 22.5.2017).

Στην **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 466, στον κατηγορούμενο, ο οποίος κατά το χρόνο της έφεσης ήταν ηλικίας 25 ετών, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έξι ετών στην κατηγορία της κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο, 1,5, σχεδόν, κιλού κάνναβης. Η έφεση κατά της ποινής που καταχώρισε ο κατηγορούμενος απορρίφθηκε.

Στην **Soleimani v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 476, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 8 ετών που επιβλήθηκε σε νεαρό, ηλικίας 26 ετών, ο οποίος είχε παραδεχθεί αδικήματα που αφορούσαν σε κατοχή με σκοπό την προμήθεια σχεδόν ενός κιλού κάνναβης.

Στην **Πολυδώρου v. Δημοκρατίας κ.ά.** (2007) 2 Α.Α.Δ. 492, μετά από ακροαματική διαδικασία, επιβλήθηκαν στον εφεσείοντα, για τα αδικήματα της συννομωσίας και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια, 733 γραμμαρίων κάνναβης, ποινές φυλάκισης με μέγιστη τα 8 χρόνια, οι οποίες επικυρώθηκαν κατ' έφεση.

Στην **Θεοδώρου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 208/2018, ημερ. 27.11.2019, μετά από παραδοχή, ποινή φυλάκισης 5 ετών που επιβλήθηκε στην κατηγορία της παράνομης κατοχής 1 κιλού και 415 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό της προμήθεια της σε τρίτο πρόσωπο, επικυρώθηκε κατ' έφεση.

Στην **Κατσάπαου v. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 318, μετά από παραδοχή, επιβλήθηκαν στον εφεσείοντα, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης με μέγιστη τα 8 έτη. Η ανευρεθείσα ποσότητα ναρκωτικών ανερχόταν στο 1 κιλό και 481 γραμμάρια κάνναβης. Ειδικότερα, για το αδίκημα της προμήθειας κάνναβης σε άλλο πρόσωπο, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 3 ετών, για την κατοχή της με σκοπό την προμήθειά της σε άλλα πρόσωπα, φυλάκιση 8 ετών και για την παράνομη χρήση της, φυλάκιση 6 μηνών. Η έφεση, κατά των πιο πάνω ποινών, απορρίφθηκε.

Στην **Κυριάκου v. Δημοκρατίας** (2013) 2 Α.Α.Δ. 746, ποινή φυλάκισης 6 ετών που επιβλήθηκε στο εφεσείοντα, μετά από παραδοχή, για τα αδικήματα της κατοχής 688,2 γραμμαρίων κάνναβης και κατοχής μέρους της πιο πάνω ποσότητας, δηλαδή 500 γραμμαρίων, με σκοπό την προμήθεια, μειώθηκε κατ' έφεση σε 5 χρόνια.

Στην **Ανδρονίκου v. Δημοκρατίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 404, στον κατηγορούμενο, ιθύνον νου και οργανωτή της επιχείρησης εισαγωγής ναρκωτικών στην Κύπρο από το εξωτερικό με σκοπό την προμήθειά τους σε άλλα πρόσωπα, επιβλήθηκαν, μετά από ακρόαση, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 12 ετών σε κατηγορίες εισαγωγής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, κάνναβης, βάρους 9 κιλών και 647,4 γραμμαρίων.

Στην **Μαυρική v. Αστυνομίας** (2007) 2 Α.Α.Δ. 359 επικυρώθηκε 12ετής ποινή φυλάκισης σε 33χρονο έγγαμο και πατέρα ενός παιδιού με λευκό ποινικό μητρώο για κατοχή με σκοπό την προμήθεια 6 κιλών και 341.3376 γραμμαρίων κάνναβης, ενώ στην **Ιωάννου v. Δημοκρατίας** (2007) 2 Α.Α.Δ. 484, επικυρώθηκε 16ετής ποινή φυλάκισης σε 43χρονο λευκού ποινικού μητρώου για κατοχή σχεδόν 24 κιλών κάνναβης με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτο, παρόλο που κρίθηκε αυστηρή. Να σημειωθεί ότι οι ποινές, στις πιο πάνω υποθέσεις, επιβλήθηκαν κατόπιν ακροαματικής διαδικασίας.

Στην **Παναγιώτου v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 478, ο κατηγορούμενος, κατόπιν παραδοχής, βρέθηκε ένοχος σε κατηγορία που αφορούσε σε εισαγωγή 6 κιλών και 453,34 γραμμαρίων κάνναβης και σε κατηγορία που αφορούσε στην κατοχή της με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτα πρόσωπα. Του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 14 ετών. Το Εφετείο, με αναφορά στην υπόθεση **Abe v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 211, μείωσε την ποινή σε 12 έτη, τονίζοντας ότι τα ιδιαίτερα ψυχολογικά προβλήματα του εφεσείοντα θα έπρεπε να είχαν προσμετρήσει περισσότερο στη σκέψη του Κακουργιοδικείου.

Στην **Αριστείδου v. Αστυνομίας** (2011) 2 Α.Α.Δ. 32 επικυρώθηκαν οι επιβληθείσες, κατόπιν ακρόασης, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 12 ετών, στις κατηγορίες εισαγωγής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε τρίτους, 14 κιλών και 985,80 γραμμαρίων κάνναβης. Ο εφεσείων, πρόσωπο λευκού ποινικού μητρώου, ήταν έγγαμος και προστάτης του παιδιού της συζύγου του από προηγούμενο γάμο, η οποία δεν εργαζόταν λόγω προβλημάτων υγείας. Η σύζυγος και το παιδί αντιμετώπιζαν προβλήματα.

Στην **Χρυσάνθου v. Δημοκρατίας** (2011) 2 Α.Α.Δ. 221 επικυρώθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 12 ετών που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο, ηλικίας 22 ετών, στις κατηγορίες της εισαγωγής 11 κιλών και 538,61 γραμμαρίων κάνναβης και της κατοχής της με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτα πρόσωπα. Λήφθηκε υπόψη, μεταξύ άλλων, το νεαρό της ηλικίας του και το λευκό του ποινικό μητρώο. Κρίθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία.

Στην **Βασιλείου v. Αστυνομίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 254 επικυρώθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 12 ετών, σε κατηγορίες εισαγωγής κάνναβης, βάρους 11 κιλών και 501,7 γραμμαρίων και κατοχής της με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτα πρόσωπα. Ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος στις κατηγορίες μετά από ακροαματική διαδικασία.

Στην **Φραγκίσκου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 222/2014, ημερ. 25.11.2015, ποινή φυλάκισης 12 ετών, που επιβλήθηκε σε 40χρονο, μετά από παραδοχή, για κατοχή με σκοπό την προμήθεια σε τρίτο, 20 κιλών και 401 γραμμαρίων κάνναβης, επικυρώθηκε από το εφετείο.

Στην **Μιχαήλ v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 165/2015, ημερ. 22.01.2018, το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας επέβαλε στον κατηγορούμενο, μετά από παραδοχή, φυλάκιση 13 ετών για το αδίκημα της κατοχής 15 κιλών και 923 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθειά τους σε τρίτο. Κατ' έφεση, έλαβε άδεια και αμφισβήτησε και την καταδίκη του. Το Ανώτατο Δικαστήριο επισήμανε ότι η μείωση της ποινής, στην οποία edικαιούτο λόγω της παραδοχής του, πρωτοδίκως, δεν είχε πλήρη εφαρμογή, υπό τις περιστάσεις, εφόσον αμφισβήτησε την ενοχή του και, παρά το γεγονός ότι έκρινε την επιβληθείσα ποινή αυστηρή, την επικύρωσε.

Στην **Προκοπίου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 228/2017, ημερ. 21.02.2019, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών για το αδίκημα της κατοχής 8,007 κιλών κάνναβης, με σκοπό την προμήθειά της σε άλλο πρόσωπο. Ο κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία.

Τέλος, στην **Παύλου v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 44/2016, ημερ. 4.4.2019, ο κατηγορούμενος, ηλικίας 23 ετών, βρέθηκε ένοχος, μετά από παραδοχή, στο αδίκημα της κατοχής 11 κιλών και 454,9 γραμμαρίων κάνναβης, με σκοπό την προμήθειά της σε άλλα πρόσωπα και του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών. Η έφεση, κατά της ποινής, απορρίφθηκε.

Στην προκείμενη περίπτωση, ιδιαίτερη βαρύτητα δίνουμε στην παραδοχή αμφοτέρων των κατηγορούμενων ενώπιον του Δικαστηρίου. Χωρίς αυτήν, τα περιθώρια επιείκειας θα ήταν στενά. Έχει επανειλημμένα τονιστεί ότι η παραδοχή πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπράγούντες να παραδέχονται

ενοχή με αποτέλεσμα να μην σπαταλείται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων (βλ. **Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 1 Α.Α.Δ. 28). Η παραδοχή τους είναι άμεση (βλ. **Gorko κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2010) 2 Α.Α.Δ. 458, 463) και συνοδεύεται από έκφραση μεταμέλειας (βλ. **CCC Laundries (Paphos) Ltd κ.ά. v. Θεοφάνους** (2010) 2 Α.Α.Δ. 288, 296). Μολονότι καταλήφθηκαν επ' αυτοφώρω να διαπράττουν τα σοβαρά αδικήματα που αντιμετωπίζουν, εντούτοις, η παραδοχή τους και πάλι είναι καλοδεχούμενη και προσμετρά ως απτό στοιχείο μεταμέλειας (βλ. **XXX Χαραλάμπους κ.α. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 127/2019 και 130/2019, ημερ. 10.3.2021). Η παραδοχή τους έχει δεσπόζουσα βαρύτητα κατά την επιμέτρηση της ποινής, με αποτέλεσμα αυτή να μειώνεται σημαντικά.

Οι προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορουμένου, στις περιπτώσεις κατοχής ναρκωτικών, που επιφέρουν ολέθριες συνέπειες, έχουν μόνο οριακή σημασία (βλ. **Ζωμενής v. Αστυνομίας** (2004) 2 Α.Α.Δ. 400, **Ρεσλάν v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 127, **Sovanovic v. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 635, **Abe v. Δημοκρατίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 211). Οι προσωπικές περιστάσεις και τα ιδιαίτερα προβλήματα αδικοπραγούντων, σ' αυτού του είδους τις υποθέσεις, λαμβάνονται βέβαια σε κάποιο βαθμό υπόψη. Και η εξατομίκευση έχει τη θέση της, αλλά δεν μπορεί να εξουδετερώσει ή να αποδυναμώσει τη μέριμνα για προστασία της κοινωνίας (βλ. **Παυλίδης κ.ά. v. Αστυνομίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 220, **Μιχαήλ v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 577 και **Παύλου v. Δημοκρατίας**, ανωτέρω).

Στην προκειμένη περίπτωση, σε σχέση και με τους δύο κατηγορούμενους, λαμβάνουμε υπόψη τις προσωπικές τους συνθήκες, ως αυτές αναδύονται από τις εκθέσεις του Γραφείου Ευημερίας και ως έχουν εκτεθεί από μέρους των συνηγώρων τους.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι ηλικίας 37 ετών, διαζευγμένος, πατέρας ενός ανήλικου παιδιού, ηλικίας 16 ετών, με το οποίο διατηρεί άφογη σχέση. Με τη σύζυγό του βρίσκεται σε διάσταση από το 2008 και τη φύλαξη του παιδιού την ανέλαβε η μητέρα του. Ο κατηγορούμενος 1, ο οποίος κατάγεται από το Ιράν, σε ηλικία 13 ετών μεταφέρθηκε στη χώρα μας από τον πατέρα του. Βίωσε δύσκολα παιδικά χρόνια, τα οποία σημάδεψαν την περαιτέρω πορεία του. Ουδέποτε ένωσε στοργή και αγάπη από πλευράς του πατέρα του, ο οποίος εγκατέλειψε τη μητέρα του και τον ίδιο, όταν

βρισκόταν στην ηλικία των 6 ετών. Στη βάση των πιο πάνω δεδομένων, από την ηλικία των 14 ετών έγινε χρήστης εξαρτησιογόνων ουσιών, καταφέροντας να φοιτήσει σε νυχτερινό γυμνάσιο και ακολούθως σε κολλέγιο στον κλάδο σχεδιαστή εσωτερικών χώρων. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε και παρά το ότι κατάγεται από ξένη χώρα, έμαθε να ομιλεί και να γράφει, τόσο την ελληνική όσο και την αγγλική γλώσσα. Στο παρελθόν, κατάφερε να απεξαρτηθεί και να παραμείνει καθαρός για 5 έτη και ειδικότερα από το 2002 μέχρι και το 2007. Δυστυχώς, λόγω συγκυριών, αλλά και κακών συναναστροφών, καθώς επίσης και λόγω οικογενειακών προβλημάτων που αντιμετώπιζε συνεπεία της οικονομικής κρίσης, άρχισε εκ νέου τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, η οποία αποτέλεσε και τη βασική αιτία της διάπραξης των αδικημάτων που αφορούσαν στην προηγούμενη του καταδίκη. Νιώθει δε τρομερά ντροπιασμένος έναντι της οικογένειάς του, λόγω της συμπεριφοράς που επέδειξε και των αδικημάτων που διέπραξε, καθότι θεωρεί ότι με τον τρόπο αυτό εκθέτει το παιδί του, αλλά και τη μητέρα του, η οποία τη δεδομένη στιγμή βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο της μάχης με τον καρκίνο.

Ο κατηγορούμενος 3 είναι ηλικίας 34 ετών και οι γονείς του χώρισαν όταν ο ίδιος ήταν ηλικίας, μόλις 2 ετών. Συνεπεία τούτου, δεν βίωσε την οικογενειακή θαλπωρή, κάτι που το σιγμάτισε αργότερα κατά την εφηβεία του. Αν και αμφότεροι οι γονείς του, ξαναπαντρεύτηκαν και απέκτησαν παιδιά με τους νέους συζύγους τους, εντούτοις, ο ίδιος δεν διατηρεί καμία σχέση με τα ετεροθαλή αδέρφια του από πλευράς του πατέρα του, παρά μόνο με τα ετεροθαλή αδέρφια του από τη μητέρα του. Σε ηλικία 15 ετών εγκατέλειψε το σχολείο και αμέσως μετά άρχισε τη χρήση των ναρκωτικών όπυ, 3 χρόνια αργότερα, σε ηλικία 19 ετών, κατέστη πιο έντονη και συστηματική. Λόγω δε των οικογενειακών του προβλημάτων, δεν υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία. Ακολούθως εργάστηκε ως οικοδόμος και ηλεκτρολόγος και στην ηλικία των 21 ετών ξεκίνησε να εργάζεται, για κάποια χρόνια, και ως μηχανοδηγός. Ο πατέρας του ήταν και αυτός χρήστης ναρκωτικών και οι όποιες επαφές είχε μαζί του, ήταν όλες τραυματικές. Μετά την εγκατάλειψη του ιδίου και της μητέρας του από τον πατέρα του, ο τελευταίος επανήλθε στη ζωή του σε μεταγενέστερο στάδιο, ασκώντας χειρότερη επιρροή, καθότι

κατά τις κοινές εξόδους τους, αμφότεροι προέβαιναν σε χρήση ναρκωτικών. Κατά τον χρόνο της σύλληψής του, ο κατηγορούμενος 3 ήταν λήπτης του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Κατά το έτος 2018 προσπάθησε να ενταχθεί στο κλειστό θεραπευτικό πρόγραμμα Αγία Σκέπη, χωρίς να καταστεί εφικτό. Ακολούθως, έγινε δεκτός στο ανοικτό θεραπευτικό πρόγραμμα Reto, όπου παρέμεινε για έξι μήνες και αποχώρησε χωρίς επιτυχία. Σήμερα προβαίνει εκ νέου σε τέτοια προσπάθεια στα πλαίσια του προγράμματος απεξάρτησης ΔΑΝΑΗ των Κεντρικών Φυλακών. Η μητέρα του είναι ηλικίας 55 ετών και εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος, ο δε πατέρας του ηλικίας 57 ετών εργάζεται σε εταιρεία κατασκευής/τοποθέτησης πισίνων. Η σχέση του με τον πατέρα του έχει διακοπεί μετά που αντιλήφθηκε την κακή επιρροή που του ασκούσε ο τελευταίος. Ο σύζυγος της μητέρας του είναι ηλικίας 55 ετών και εργάζεται ως ισιωτής αυτοκινήτων. Ο κατηγορούμενος 3, μετά τη σύλληψή του, κατόπιν ατυχήματος, έχει υποστεί κάταγμα αυχένα.

Επιπρόσθετα, και για τους δύο κατηγορούμενους λαμβάνουμε υπόψη ως μετριαστικό παράγοντα, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διέπραξαν τα αδικήματα, ως αυτές έχουν εκτεθεί από μέρους των συνηγόρων τους. Συγκεκριμένα, λαμβάνουμε υπόψη ότι δεν ήταν οι ιθύνοντες νόες και η έκνομη συμπεριφορά τους ήταν αλληλένδετη με την εξάρτησή τους στις ναρκωτικές ουσίες. Όντας ευάλωτοι, παρακινήθηκαν από τρίτο πρόσωπο στη διάπραξη των αδικημάτων και δεν κατατάσσονται στους οργανωμένους εμπόρους. Σημειώνουμε ότι, όπως έχει υποδειχθεί στην υπόθεση **Ζωμενής ν. Αστυνομίας**, ανωτέρω, «η πείρα καταδείχνει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για την μεταφορά των ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου.». Όπως έχει υποδειχθεί στην υπόθεση **Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας**, ανωτέρω, η προώθηση ναρκωτικών από χρήστη, προς εξασφάλιση της δόσης του, δεν αποτελεί ελαφρυντικό παράγοντα. Κανένας, λόγω προσωπικών αναγκών ή περιστάσεων, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την προσφυγή στο έγκλημα (βλ. **Iliev ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφ. 218/2016, ημερ. 18.1.2018 και **Κυριάκου ν. Δημοκρατίας** (2013) 2 Α.Α.Δ. 154).

Επισημαίνουμε ότι τα ναρκωτικά, είτε προωθούνται με σκοπό το άμεσο χρηματικό κέρδος, είτε για οποιοδήποτε άμεσο ή έμμεσο όφελος, η κατάληξη παραμένει πάντα η ίδια, που δεν είναι άλλη από τη διάδοση των ναρκωτικών σε άλλα πρόσωπα και τη διασπορά του θανάτου. Όπως διαχρονικά η νομολογία κατά καιρούς υπενθυμίζει, οι κατηγορούμενοι θα έπρεπε να αναζητήσουν βοήθεια και στήριξη, όπως το έπραξαν, με την ένταξή τους στο πρόγραμμα απεξάρτησης, μετά τη σύλληψή τους, και όχι να καταφύγουν στο έγκλημα και δη, με τη μορφή που αυτό έλαβε χώρα. Και οι δύο αποτέλεσαν ένα σημαντικό κρίκο στη διάπραξη των αδικημάτων.

Τονίζουμε όμως την επιμέλεια με την οποία ο κατηγορούμενος 1 οργάνωσε την όλη δράση του, όπως αυτή προκύπτει από το σύνολο των γεγονότων και ειδικότερα των προληπτικών μέτρων που έλαβε για τους σκοπούς της διακίνησής του κατ' εκείνη την ημέρα και της μεταφοράς των ναρκωτικών στον κατηγορούμενο 3. Επίσης, στην κατοχή του είχε μεγάλη ποσότητα κάνναβης, σχεδόν 17 κιλά. Τα ναρκωτικά, στην πλειονότητά τους (15 κιλά και 946,4 γραμμάρια), εντοπίστηκαν σε όχημα που χρησιμοποιούσε και το οποίο εντοπίστηκε στη Λεμεσό, χωρισμένα σε συσκευασίες, ενώ τα υπόλοιπα, 985,4 γραμμάρια, ήταν αυτά που παρέδωσε στον κατηγορούμενο 3.

Προς όφελος των κατηγορουμένων 1 και 3, επιπλέον, λαμβάνουμε υπόψη και τις προσπάθειες που καταβάλλουν για να απεξαρτηθούν από τα ναρκωτικά, εντασσόμενοι σε σχετικό πρόγραμμα των φυλακών. Και αυτό, κατά τους συνηγόρους τους, επειδή, αντιλαμβανόμενοι το λάθος τους έχουν πρόθεση να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να αναμορφωθούν και να μπορούν να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο. Επικροτούμε ένα τέτοιο εγχείρημα εκ μέρους τους, τους ενθαρρύνουμε σ' αυτό και μάλιστα αναγνωρίζουμε ότι κάθε άλλο παρά εύκολο θα είναι. Εν πάση περιπτώσει, εάν οι κατηγορούμενοι καταφέρουν να απεξαρτηθούν από τα ναρκωτικά, οι πρώτοι που θα ωφεληθούν θα είναι οι ίδιοι. Όπως έχει νομολογηθεί, σε σχέση με το θέμα της απεξάρτησης, σημασία δεν έχει μόνο το αν ο χρήστης τελικά απέτυχε ή όχι, αλλά το αν προσπάθησε και πως και, όπως έχει επισημανθεί στην υπόθεση **Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας** (2004) 2 Α.Α.Δ. 148:

«Στον όλως ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα των εξαρτησιογόνων ουσιών είναι χρήσιμο να γνωρίζει κανείς ότι οι πιθανότητες αποτυχίας είναι μεγάλες, ιδίως σε ανοικτό θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης όπως αυτό που πρόσφερε το ΘΕΜΕΑ. Η άποψη του Κακουργιοδικείου ότι ο εφεσείων «ούτε εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που του δόθηκε ούτε σεβάστηκε την απόφαση του Δικαστηρίου» μας φαίνεται να υποτιμά την προσπάθεια που γίνεται για απεξάρτηση σε περίπτωση αποτυχίας. Έχουμε τη γνώμη ότι θα πρέπει η όποια προσπάθεια να αποτιμάται και να ανταμείβεται ώστε να ενθαρρύνεται ο χρήστης να τη συνεχίζει.»

Επιπρόσθετα, προς όφελος των κατηγορουμένων, κατά την επιμέτρηση της ποινής, λαμβάνουμε υπόψη, ότι στην υπό εξέταση περίπτωση υφίστανται περιστατικά που καθιστούν τα αδικήματα λιγότερο σοβαρά, ως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου και ειδικότερα, ότι (i) παρασύρθηκαν από πρόσωπα που ασκούν επιρροή σ' αυτούς, (ii) είναι εξαρτημένοι στα ναρκωτικά, (iii) μεταμελήθηκαν, ως τούτο προκύπτει από την υποβολή τους σε θεραπεία για απεξάρτηση, (iv) πρόκειται για ναρκωτικά τάξεως Β και τέλος (v) δεν υπάρχουν οποιαδήποτε από τα περιστατικά που καθιστούν τα αδικήματα ιδιαίτερα σοβαρά, ως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 30(4)(α)(i)-(viii), του πιο πάνω Νόμου.

Μετριοστικά, και για τους δύο κατηγορούμενους, έστω και αν η σχετική εισήγηση έγινε μόνο από το συνήγορο του κατηγορούμενου 3, λαμβάνουμε υπόψη και το γεγονός ότι ο Γενικός Εισαγγελέας - ως είχε συνταγματικό δικαίωμα, το οποίο δεν ελέγχεται δικαστικά - διέκοψε όλες τις κατηγορίες που αντιμετώπιζε ο κατηγορούμενος 2, με αποτέλεσμα να απαλλαγεί σ' αυτές. Στο στάδιο τούτο επισημαίνουμε ότι δεν δόθηκαν λόγοι για την ενέργειά του αυτή και αφήνει τα πράγματα εκεί που ήταν, δηλαδή, πρόσωπο το οποίο θεωρήθηκε ότι υπήρχε επαρκής υπόθεση εναντίον του ώστε να κατηγορηθεί, τώρα έχει απαλλαγεί. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να κάνει εικασίες ως προς τους λόγους της διακοπής των κατηγοριών, ώστε να κρίνει αν δικαιολογείτο και έτσι να μην μπορεί να τίθεται θέμα αντίληψης του μέσου πολίτη για ευνοϊκή μεταχείριση, οπότε η διακοπή δεν θα επενεργούσε ως μετριοστικός παράγοντας.

Στην υπόθεση **Νικήτας ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 156, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Το γεγονός ότι δεν ελέγχεται δικαστικά η άσκηση των εξουσιών του Γενικού Εισαγγελέα βάσει του Άρθρου 113.2 δεν απαλλάττει τις δικαστικές αρχές από την υποχρέωση για αποτελεσματική εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο Μέρος II του Συντάγματος, περιλαμβανομένης και της ισότητας που κατοχυρώνει το Άρθρο 28. Η μη δίωξη ή αναστολή της δίωξης ενός των συνεργών δεν αναιρεί το έγκλημα ούτε απαλλάσσει το δικαστήριο από την υποχρέωση επιβολής της πρέπουσας ποινής στους συνεργούς που καταδικάζονται. Επενεργεί όμως (η μη δίωξη) ως παράγοντας μετριαστικός της ποινής ώστε, με την απάμβλυνση της ανισοσκελίας στη μεταχείριση των παραβατών, να μετριάζεται το αίσθημα αδικίας το οποίο αναπόφευκτα προκαλεί η άνιση μεταχείριση. Η ισότητα στη μεταχείριση έχει ως λόγο την προσαγωγή ενώπιον της δικαιοσύνης και την τιμωρία όλων που συνήργησαν στο έγκλημα. Εφόσον η δίωξη των παραβατών είναι εκτός του ελέγχου των δικαστικών αρχών, η παράλειψη δίωξης ενός από αυτούς λαμβάνεται υπόψη ως παράγοντας μετριαστικός της ποινής των υπολοίπων προς απάμβλυνση του αισθήματος αδικίας που δημιουργεί η άνιση μεταχείριση και προστασία του κοινού περί δικαίου αισθήματος. ...

Στην προκειμένη περίπτωση ο Γενικός Εισαγγελέας, ως είχε δικαίωμα, διέκοψε τις κατηγορίες κατά των Κατηγορουμένων 1 και 4 και, ως είχε δικαίωμα, δεν έδωσε λόγους για την ενέργειά του. Η έλλειψη λόγων όμως αφήνει τα πράγματα εκεί που ήσαν, δηλαδή ότι πρόσωπα για τα οποία εθεωρήθη ότι υπήρχε επαρκής υπόθεση εναντίον τους ώστε να κατηγορήθησαν έχουν τώρα απαλλαγή. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να κάνει εικασίες ως προς τους λόγους της διακοπής των κατηγοριών ώστε να κρίνει αν αυτή εδικοιολογείτο και έτσι να μην μπορεί να τίθεται θέμα αντίληψης του μέσου πολίτη για ευνοϊκή μεταχείριση, οπότε η διακοπή δεν θα επενεργούσε ως μετριαστικός παράγοντας (ίδε **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Σατανά κ.ά.** (1996) 2 Α.Α.Δ. 257.»

(Βλ. επίσης, **Georgiou a.o. v. Republic** (1986) 2 C.L.R. 109 και **Κάττου κ.ά. v. Αστυνομίας** (1991) 2 Α.Α.Δ. 498).

Στην υπό εξέταση περίπτωση υπάρχει ακόμα ένα στοιχείο που δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε και που ασφαλώς δεν αποτελεί ελαφρυντικό παράγοντα. Οι κατηγορούμενοι 1 και 3, όπως έχει ήδη αναφερθεί, βαρύνονται, έκαστος, με μία προηγούμενη καταδίκη.

Στον κατηγορούμενο 1, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, στις 5.7.2018, στα πλαίσια της υπόθεσης 1870/2018, επέβαλε ποινή φυλάκισης 12 μηνών, για το αδίκημα της κλοπής και ποινή φυλάκισης 4 μηνών, για το αδίκημα της παράνομης κατοχής περιουσίας. Οι πιο πάνω ποινές φυλάκισης, συνέτρεχαν.

Στον κατηγορούμενο 3, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας, στις 31.1.2019, στα πλαίσια της υπόθεσης 11701/2016, επέβαλε, για τα αδικήματα (i) της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α από τρίτο πρόσωπο, ποινή φυλάκισης 9 μηνών, (ii) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια του σε τρίτο πρόσωπο, ποινή φυλάκισης 9 μηνών και (iii) της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α σε άλλο πρόσωπο, ποινή φυλάκισης 7 μηνών. Οι πιο πάνω ποινές φυλάκισης, συνέτρεχαν.

Παρότι οι κατηγορούμενοι δε θα τιμωρηθούν εκ νέου για ό,τι έκαναν κατά το παρελθόν, το οποίο συνθέτει τις παραπάνω καταδίκες τους, εντούτοις, δεν μπορούν σήμερα να αναμένουν τόση επιείκεια όση αν ήταν λευκού ποινικού μητρώου. Όπως επισημαίνεται στη **Βραχίμης v. Αστυνομίας** (2000) 2 Α.Α.Δ. 527:

*«Τονίζεται ότι οι προηγούμενες καταδίκες έχουν σημασία και λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο στην επιμέτρηση της ποινής γιατί αποτελούν ένδειξη της στάσης του σεβασμού του παραβάτη προς τους Νόμους της Πολιτείας (Βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Μαλέγκου** (1994) 2 Α.Α.Δ. 1). Δεν δικαιολογούν επιβολή ποινής τέτοιας ώστε να δημιουργείται η εντύπωση ότι τιμωρείται για δεύτερη φορά ένας παραβάτης αλλά και πάλιν τέτοιες καταδίκες για παρόμοια αδικήματα στερούν τον παραβάτη του*

δικαιώματος να ζητήσει την επιείκεια του Δικαστηρίου (Βλ. Κυπριανίδης κ.α. v. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 18).»

Στον κατηγορούμενο 1 επιβλήθηκε η πιο πάνω ποινή φυλάκισης, στις 5.7.2018 και τον Απρίλιο του 2021 διέπραξε τα αδικήματα, στα οποία καλείται το Δικαστήριο σήμερα να επιβάλει ποινή. Στον κατηγορούμενο 3, στις 31.1.2019, επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 9 μηνών, με τριετή αναστολή, για σοβαρές παραβάσεις του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου και διαρκούσης της περιόδου αναστολής φυλάκισης, διέπραξε το σοβαρό αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια.

Η επιβολή αυστηρών ποινών επιβάλλεται σε συνάρτηση με το είδος, την ποσότητα και τον σκοπό της κατοχής των ναρκωτικών (βλ. Γενικός Εισαγγελέας v. Sak (2005) 2 Α.Α.Δ. 377). Δεν έχουμε αμφιβολία ότι κατ' αρχήν η προσέγγιση των Δικαστηρίων σ' αυτού του είδους τα αδικήματα θα πρέπει να είναι αυστηρή με την επιβολή πολύχρονων ποινών φυλάκισης. Η αρχή της αποτρεπτικότητας θα πρέπει να εξισορροπείται με την αρχή της εξατομίκευσης, μέσα στο πλαίσιο ιδιαιτεροτήτων που αφορούν και στο πρόσωπο του δράστη. Χωρίς να αγνοούμε την έξαρση των ναρκωτικών στην Κύπρο και την μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών τάξεως Β, που ο κατηγορούμενος 1 κατείχε με σκοπό να την προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα, αλλά και τη διόλου ευκαταφρόνητη ποσότητα που κατείχε, με ίδιο σκοπό, ο κατηγορούμενος 3, έχουμε καθήκον και λαμβάνουμε υπόψη όλους τους μετριαστικούς παράγοντες που έχουν εκτεθεί πιο πάνω, στα πλαίσια εξατομίκευσης της ποινής.

Συνεκτιμώντας και σταθμίζοντας τη σοβαρότητα των αδικημάτων, όπως έχουν ήδη εκτεθεί, το σύνολο των γεγονότων που τα περιβάλλουν ως επίσης και τα ελαφρυντικά αμφότερων των κατηγορουμένων, όπως έχουν ήδη εκτεθεί και μετά από περίσκεψη, καταλήξαμε ότι κατάλληλη και μόνη αρμόζουσα ποινή, είναι αυτή της φυλάκισης, αφού οποιαδήποτε άλλη ποινή θα ήταν αναμφίβολα ακατάλληλη και ανεπαρκής (βλ. Προδρόμου v. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 98). Η άμεση παραδοχή τους ενώπιον του Δικαστηρίου, η οποία λαμβάνεται σοβαρά υπόψη για μετριασμό της ποινής τους, η απολογία και μεταμέλειά τους, οι προσωπικές-οικογενειακές περιστάσεις τους, η θέληση και οι προσπάθειες απεξάρτησής τους από τα ναρκωτικά, οι συνθήκες κάτω

από τις οποίες διέπραξαν τα αδικήματα, οι όποιες επιπτώσεις φυλάκισής τους στην οικογένειά τους, η ανισότητα στη μεταχείριση, καθώς και τα άλλα ελαφρυντικά που τέθηκαν ενώπιόν μας, θα επηρεάσουν την έκταση της ποινής φυλάκισης.

Κρίνουμε ως αρμόζουσες τις ακόλουθες ποινές, τις οποίες και επιβάλλουμε:

Στον κατηγορούμενο 1:

στην **κατηγορία 3** (κατοχή 985,4 γρ. κάνναβης), καμία ποινή, καθότι τα γεγονότα της περικλείονται στα γεγονότα της 6^{ης} κατηγορίας, στην οποία θα επιβληθεί ποινή,

στην **κατηγορία 4** (κατοχή της πιο πάνω ποσότητας κάνναβης με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτο), καμία ποινή, καθότι τα γεγονότα της περικλείονται στα γεγονότα της 6^{ης} κατηγορίας, στην οποία θα επιβληθεί ποινή, αφού τελικά προμήθευσε με την πιο πάνω ποσότητα τον κατηγορούμενο 3,

στην **κατηγορία 5** (κατοχή 0.05 γρ. κάνναβης), φυλάκιση δύο μηνών,

στην **κατηγορία 6** (προμήθεια στον κατηγορούμενο 3, της κάνναβης που αναφέρεται στις κατηγορίες 3 και 4), φυλάκιση 3 ½ ετών,

στην **κατηγορία 8** (απερίσκεπτες και αμελείς πράξεις), φυλάκιση 3 μηνών,

στην **κατηγορία 13** (κατοχή 15 κιλών και 946,4 γραμμαρίων κάνναβης), καμία ποινή, καθότι τα γεγονότα της περικλείονται στα γεγονότα της 14^{ης} κατηγορίας, στην οποία θα επιβληθεί ποινή, και,

στην **κατηγορία 14** (κατοχή της κάνναβης που αναφέρεται στη 13^η κατηγορία με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτο), φυλάκιση 12 ετών.

Οι επιβληθείσες, στον κατηγορούμενο 1, ποινές φυλάκισης, να συντρέχουν.

Στον κατηγορούμενο 3:

στην **κατηγορία 3** (κατοχή 985.4 γρ. κάνναβης), καμία ποινή, καθότι τα γεγονότα της περικλείονται στα γεγονότα της 4^{ης} κατηγορίας, στην οποία θα επιβληθεί ποινή και,

στην **κατηγορία 4** (κατοχή της πιο πάνω ποσότητας κάνναβης, με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτο), φυλάκιση 3 ½ ετών.

Οι ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν σε αμφοτέρους τους κατηγορουμένους, μειώνονται για το χρονικό διάστημα που αυτοί τελούν υπό κράτηση στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης και συγκεκριμένα από την 12.4.2021.

Ακολούθως, θα εξετάσουμε κατά πόσο η παρούσα περίπτωση είναι κατάλληλη για να ασκήσουμε τη διακριτική μας εξουσία να ενεργοποιήσουμε εν όλω ή εν μέρει την ποινή φυλάκισης 9 μηνών που αναστάληκε για περίοδο 3 ετών από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 31.1.2019, στα πλαίσια της υπόθεσης 11701/2016, σε σχέση με τον κατηγορούμενο 3. Και τούτο στη βάση του δεδομένου ότι αυτός διέπραξε τα αδικήματα του κατηγορητηρίου εντός του χρονικού διαστήματος της πιο πάνω αναστολής.

Όπως έχει επισημανθεί στην υπόθεση **Χριστοδούλου κ.ά. v. Αστυνομίας** (1993) 2 A.A.Δ. 443, το Δικαστήριο πρώτα εκδίδει την ετυμηγορία ενοχής για το δεύτερο αδίκημα που διαπράχθηκε μέσα στην περίοδο της αναστολής. Σε δεύτερο στάδιο επιβάλλει ποινή για το αδίκημα το οποίο εκδικάζει. Σε τρίτο στάδιο εξετάζει όλα τα περιστατικά και ασκεί την εξουσία του, δυνάμει του άρθρου 4(1) του Νόμου 95/1972 και τότε αποφασίζει αν θα ενεργοποιήσει ολόκληρη την ποινή ή μικρότερη ποινή ή αν θα διατάξει τροποποίηση του αρχικού διατάγματος ή αν δεν θα λάβει κανένα μέτρο. Όταν γίνεται παράβαση των όρων της αναστολής, το ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο η παραβίαση αυτή είναι για οποιοδήποτε λόγο δικαιολογημένη ή η βαρύτητα μειώνεται εξαιτίας οποιωνδήποτε περιστάσεων (βλ. **Louca v. The Republic** (1986) 2 C.L.R. 141).

Στην υπόθεση **Παπαχρίστου v. Αστυνομίας** (2007) 2 A.A.Δ. 62), αναφέρθηκε ότι:

*«Είναι θεμελιωμένη αρχή της επιβολής ποινών ότι όταν επιβάλλονται διαφορετικές ποινές σε ένα κατηγορούμενο ή όταν επιβάλλεται μια ποινή και ταυτόχρονα ενεργοποιείται άλλη ανασταλείσα ποινή, διαδοχικά προς την δεύτερη ποινή που επιβάλλεται, το καθήκον του Δικαστηρίου που επιβάλλει τέτοια ποινή είναι να βεβαιωθεί πως το σύνολο των διαδοχικών ποινών δεν είναι υπερβολικό (Δέστε: **Bocskai [1970] 54 Cr. App. R. 519**). Το επιβάλλον ποινή Δικαστήριο, υπό συνθήκες όπως της παρούσας υπόθεσης, θα πρέπει*

να λάβει υπόψη του και την αρχή της αναλογικότητας μεταξύ του αδικήματος και της ποινής. Σε κάθε περίπτωση η συνολική ποινή που επιβάλλεται σε ένα κατηγορούμενο πρέπει να είναι ανάλογη προς το αδίκημα που διέπραξε. Οι ίδιες αρχές ισχύουν και στην περίπτωση ενεργοποίησης ποινής φυλάκισης διαδοχικά προς την επιβαλλόμενη ποινή. Και πάλιν σε τέτοια περίπτωση το τελικό καθήκον του Δικαστηρίου είναι να εξετάσει κατά πόσο το σύνολο των ποινών είναι υπερβολικό και αν είναι υπερβολικό να το μειώσει έτσι ώστε να είναι δίκαιο για τον κατηγορούμενο (Δείτε: **Rafferty, 23.11.71, 2800/B/71**, η οποία αναφέρεται στο σύγγραμμα *D.A. Thomas, Principles of Sentencing, 2nd Ed., p. 255*)».

Στην υπό εξέταση περίπτωση, δεν υφίσταται οτιδήποτε που να δικαιολογεί τη μη ενεργοποίηση της ανασταλείσας ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο 3. Εκείνον που πρέπει να μέμφεται είναι τον ίδιο του τον εαυτό. Δεν εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που του δόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας σε σοβαρές παραβάσεις του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, οι οποίες αφορούσαν τα αδικήματα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια και της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α, αφού εντός της περιόδου αναστολής διέπραξε το σοβαρό αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε τρίτο πρόσωπο. Στη βάση των πιο πάνω νομολογιακών αρχών, αλλά και των περιστάσεων που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση, κρίνουμε ότι στην παρούσα περίπτωση είναι ορθό και δίκαιο να ενεργοποιήσουμε μέρος, μόνο της 9μηνης ανασταλείσας ποινής φυλάκισης, το οποίο και καθορίζουμε στους 6 μήνες, στη βάση του δεδομένου ότι η συνολική ποινή των 4 ετών που προκύπτει, κατά την κρίση μας, δεν παραβιάζει την αρχή της συνολικότητας της ποινής.

Κατά συνέπεια, ασκώντας τη σχετική διακριτική μας εξουσία, διατάσσουμε όπως 6 μήνες από την 9μηνη ανασταλείσα ποινή φυλάκισης, που του επιβλήθηκε στην υπόθεση 11701/2016, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, ενεργοποιηθεί και να εκτιθεί διαδοχικά με την ποινή φυλάκισης που του επιβλήθηκε στην 4^η κατηγορία της παρούσας υπόθεσης.

Αναφορικά με τα τεκμήρια. Οι ναρκωτικές ουσίες που ανευρέθηκαν στο όχημα ΚQP483 να παραμείνουν στην κατοχή της Αστυνομίας. Τα κινητά τηλέφωνα και οι κάρτες sim που παραλήφθηκαν να επιστραφούν στους νόμιμους δικαιούχους. Τα υπόλοιπα τεκμήρια κατάσχονται και να καταστραφούν.

(Υπ.)

Ηλ. Γεωργίου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Κ. Κωνσταντίνου, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Δ. Θεοδώρου, Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΑΓ

Subject: Criminal Jurisdiction / Assize Court Jurisdiction / Final Judgments

Αναφορά: Ποινή – Ναρκωτικά, 1 και 17 kg τάξεως Β